

[Ministeren for skatter og afgifter]

dollarkursen som modvægt hertil er steget inden for samme periode, har dette haft den største virkning på udgiftssiden bl.a. som følge af kurstab på DUC-selskabernes udenlandske lån. Efterforskningsaktiviteten har endvidere været større end forventet ved lovforslagets vedtagelse. Endelig skete der i udgangsskønnet en undervurdering af investeringer og driftsudgifter. Dette kan delvis tilskrives, at der her er tale om et nyt område.

Som nævnt er der på nuværende tidspunkt kun foretaget ansættelse efter kulbrinteskattelovens regler for to indkomstår. Jeg finder ikke, at der på baggrund heraf er fremkommet tilstrækkeligt erfaringsmateriale, som for nærværende giver anledning til at overveje en revision af kulbrinteskatteloven.

Spm. nr. S 1281

Til *ministeren for skatter og afgifter* (11/6 85) af:

Tinning (VS):

»Hvor mange gange har ministeren undladt at bruge den dispensationsbestemmelse i olieskatteloven, der giver mulighed for at fradrage investeringer i feltudbygninger ikke én, men tre en halv gang, selv om det pågældende felt allerede har tjent sig hjem?«

Begrundelse

Ifølge olieskatteloven kan investeringer i et olie- eller gasfelt fratrækkes tre og en halv gang, idet sådanne investeringer er omfattet af det særlige kulbrintefradrag.

Dette gælder dog ikke, hvis det pågældende felt allerede har tjent sig hjem. I et sådant tilfælde kan investeringerne kun fradrages én gang.

Og dog. Ministeren kan give dispensation og tillade, at investeringen alligevel fratrækkes med tre og en halv gang. Ministeren skal blot skønne, at et sådant udvidet fradrag vil være til gavn for både samfundet og olieselskaberne.

Ved udbygningen af Danfeltet med Dan-F lykkedes det DUC at opnå et ekstra fradrag på 10 mia kr. ved en investering på 4 mia kr.

Spørgsmålet er, om DUC i lignende situationer har forsøgt at opnå en tilsvarende fordel, og om ministeren nogen sinde har afvist et sådant forsøg.

Svar (20/6 85):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Siden kulbrinteskattelovens vedtagelse i april 1982 er der alene i et enkelt tilfælde (Dan-F-projektet) fremsat begæring om ydelse af kulbrintefradrag efter dispensationsbestemmelsen i kulbrinteskattelovens § 17, stk. 4.

Spm. nr. S 1282

Til *udenrigsministeren* (11/6 85) af:

Albrechtsen (VS):

»Kan ministeren bekræfte, at regeringen på det såkaldte uofficielle udenrigsministermøde i Stresa den 8.-9. juni 1985 er gået med til en beskæring af veto retten og oprettelsen af et udenrigspolitisk samarbejdssekretariat?«

Begrundelse

Ifølge Land og Folk den 11. juni 1985 har ministeren på det såkaldt uofficielle – men af den grund ikke mindre afgørende – udenrigsministermøde i Stresa i weekenden den 8.-9. juni 1985 tilsluttet sig en beskæring af veto retten i EF.

Ifølge avisartiklen går beskæringen ud på, at Danmark er gået med til, at afstemninger om specielt udbygningen af det indre marked foregår ved flertalsafgørelser, men dog således at landene fortsat har mulighed for veto i specielle tilfælde.

Det er selvfølgelig helt nødvendigt nøjagtigt at få klarlagt den præcise rækkevidde af de formuleringer, ministeren har tilsluttet sig, for at få afklaret, i hvilket omfang der her er tale om en overskridelse af grundlaget for det danske EF-medlemskab og af folketingets dagsordener.

På ganske tilsvarende måde er det afgørende at få klarlagt, hvad ministeren har tilsluttet sig med hensyn til udbygning af det udenrigspolitiske samarbejde (EPS), herunder oprettelsen af fast sekretariat.

Svar (17/6 85):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Udenrigsministermødet i Stresa var et såkaldt uformelt møde, hvilket bl.a. betyder, at der ikke bliver truffet beslutninger.